

مجمع عمومی
شورای امنیت ملل متحد

توزیع: به عموم
۶ جون ۲۰۱۸
متن اصلی: انگلیسی

مجمع عمومی

نشست هفتاد و دوم

موضوع شماره ۳۹ آجندا

وضعیت در افغانستان

شورای امنیت
سال هفتاد و سوم

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن برای صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی ملل متحد

I. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۰۵ (سال ۲۰۱۸) شورای امنیت ارائه می گردد که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده تا هر سه ماه پیرامون انکشافات در افغانستان گزارش ارائه نماید.
۲. این گزارش معلومات جدید پیرامون فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاشهای سیاسی، بشری، انکشافی و حقوق بشری از زمان ارائه گزارش قبلی (A/72/768-S/2018/165) مورخ ۲۷ فبروری ۲۰۱۸ بدینسو، ارائه میدارد.

II. انکشافات مربوط

۳. بن بست میان ارگ ریاست جمهوری و والی ولایت بلخ، عطا محمد نور، پس از کنار رفتن وی از مقام ولایت به تاریخ ۲۲ مارچ پایان یافت. در آستانه انتخابات پیشرو، چندین جریان سیاسی گرد هم آمده و خواستار تغییر نظام انتخاباتی گردیدند. کمیسیون مستقل انتخابات ۲۸ میزان ۱۳۹۷ (۲۰ اکتوبر ۲۰۱۸) را به عنوان تاریخ جدید برای برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی اعلان نموده و پروسه ثبت نام رأی دهنده گان را در کشور آغاز کرد. با وجود آن، آمادگی ها برای برگزاری انتخابات تحت تاثیر تصمیم گیری های دیر هنگام قرار گرفته و حملات خشونت بار در برابر مراکز انتخاباتی، حضور مردم در مراکز ثبت نام را کاهش داده و اعتماد مردم نسبت به پروسه انتخابات را ضعیف ساخت. رئیس جمهور محمد اشرف غنی، طرح فراگیر گفتگوهای مستقیم با طالبان را در جریان نشست دوم پروسه کابل پیرامون صلح و همکاریهای امنیتی ارائه نمود که مورد استقبال وسیع رهبران افغانستان و حمایت قوی جامعه جهانی قرار گرفت. با وجود آنهم، طالبان عملیات بهاری ۱۳۹۷

(۲۰۱۸) شانرا بدون پاسخ مستقیم به طرح گفتگوهای حکومت اعلان کردند. پس از اعلام طرح گفتگوها، طالبان حملات نظامی شان را تشدید بخشیده و یک سلسله حملات را در برابر مراکز اداری ولسوالی ها راه اندازی نمودند. وضعیت امنیتی با توجه به چند رویداد که باعث تلفات زیاد در ساحات شهری شد، شدیداً بی ثبات باقی مانده است. حملات پیچیده گروهی و انتحاری از عوامل عمده تلفات ملکی به شمار میروند. در کل، میزان تلفات کماکان بلند اما ثابت باقی مانده است. افغانستان از ملاحظه خویش در خصوص کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرکننده انصراف داد و به پروتوکول اختیاری پروتوکول مذکور ملحق گردید. ملل متحد چهارچوب "ملل متحد واحد" خویش را که هدف آن تحکیم ارزشهای افزوده به مردم افغانستان است، به رئیس جمهور ارائه نمود. وضعیت بشری با توجه به ادامه میزبان بلند بیجاشدگان و محدودیت ها فراراه دسترسی به کمکهای بشری نگران کننده باقی مانده و شرایط خشکسالی چالش های بشری را بیشتر تشدید بخشیده است. افغانستان و پاکستان در مورد پلان عمل مشترک افغانستان - پاکستان برای صلح و همبستگی توافق نمودند.

الف. انکشافات سیاسی

۴. در گزارش قبلی تذکر گردید که پس از برکناری عطا محمد نور، عضو حزب جمعیت اسلامی، از سمتش به عنوان والی ولایت بلخ در ماه دسامبر ۲۰۱۷ که برای مدت طولانی این سمت را عهده دار بود، فضای سیاسی مملو از تنش میان رئیس جمهور و حزب جمعیت اسلامی شد. رد کنار رفتن از سمت ولایت از سوی آقای نور، منجر به بن بست چندین ماهه گردید تا اینکه هر دو طرف روی شرایط کنار رفتن والی بحث و مذاکره نمودند. پس از اینکه رئیس جمهور و آقای نور روی یک معامله با هم توافق نمودند، این بن بست به تاریخ ۲۲ مارچ بدون خشونت پایان یافت و والی اسبق آقای اسحاق رهگذر را که از حزب جمعیت اسلامی است، به عنوان جانشین خود انتخاب کرد. تنش ها میان رئیس جمهور و حزب جمعیت اسلامی ادامه پیدا کرد، چون این حزب با سایر نیروها و جریان های سیاسی یکجا شده و خواهان آوردن تغییرات در نظام انتخاباتی گردید.

۵. در آستانه فرارسیدن انتخابات پیشرو، احزاب سیاسی مخالف فعالیت های خود را بیشتر کردند. به تاریخ ۲ می، آقای نور همراه با آقای محمد محقق، معاون دوم ریاست اجرائیه به انقره سفر نمود تا با جنرال عبدالرشید دوستم، معاون اول ریاست جمهوری دیدار و در مورد انسجام و گسترش ائتلاف نجات افغانستان که در ماه جون سال ۲۰۱۷ تشکیل گردید و عمدتاً متشکل از شخصیت های سیاسی صفحات شمال کشور بود، بحث و گفتگو نمایند. روز بعد، این گروه تشکیل یک ائتلاف جدید تحت نام ائتلاف ملی افغانستان را اعلان نمودند که شامل ساختن بعضی از شخصیت های مطرح پشتون از جنوب، جنوبشرق و شرق کشور، جغرافیه و تنوع قومی ائتلاف قبلی را بطور رسمی وسعت بخشیدند.

۶. با توجه به بسیج شدن روز افزون مخالفین سیاسی، ارگ ریاست جمهوری به تلاشهای جهت تماس با معاون نخست ریاست جمهوری که متهم به اذیت و آزار جنسی رقیب سیاسی اش در سال ۲۰۱۶ است و از ماه می سال ۲۰۱۷ بدینسو در ترکیه بسر میبرد، ادامه داد. هواداران معاون نخست ریاست جمهوری پیوسته روی بازگشت وی قبل از آغاز پروسه ثبت نام کاندیدان برای انتخابات پارلمانی پافشاری نمودند. به تاریخ ۸ می، یک هیئت متشکل از گلبدین حکمتیار، بنیانگذار حزب اسلامی و آقای فیض الله ذکی، وزیر کار، امور اجتماعی، شهدا و معلولین به انقره سفر نمودند و قرار گزارش ها، هدف این سفر بحث و آمادگی برای بازگشت جنرال دوستم به افغانستان بود.

۷. رئیس جمهور و هوادارانش نیز تلاش نمودند تا ائتلاف شانرا با جریان سیاسی حزب اسلامی (گلبدین)، به ویژه با گلبدین حکمتیار، بنیانگذار این حزب که قبلاً شورشی بود و پس از امضای یک توافقنامه صلح با حکومت، در ماه اپریل ۲۰۱۷ به کابل برگشت، تقویت ببخشند. به تاریخ ۱۴ مارچ، حکومت نشستی را با اشتراک نمایندگان سکتور امنیتی و وزارت های ذیربط برگزار

نمود تا در مورد عملی نمودن توافقنامه صلح سال ۲۰۱۶ بحث و گفتگو نماید. متعاقباً، حکومت و حزب اسلامی (گلبدین) پروسهٔ تثبیت و شناسایی تعداد ۱۶۰ نفر از زندانیان مربوط به این حزب را غرض رهایی از زندان طبق توافق، آغاز نمودند. در ماه می، حکومت زمین های بیشتر را در ولایت های کابل، ننگرهار و لوگر به رهبری حزب اسلامی اختصاص داد و مسودهٔ فرمان توزیع زمین را به خاطر شامل ساختن عودت کنندگان مربوط به حزب اسلامی به افغانستان، تعدیل نمود و آنها را در اولویت توزیع بشردوستانه زمین قرار داد. حکومت همچنان اقداماتی را جهت افزایش حضور تنظیم گلبدین در پست های رهبری رویدست گرفت که یکی از عمده ترین اقدامات تغییر و تبدیل والیان در اواخر ماه فبروری بود که از این طریق چندین تن از همکاران حکمتیار بهره جستند.

۸. در عین حال، جمعیت اسلامی به خواسته هایش غرض تغییر نظام انتخاباتی ادامه داد و خواهان شامل ساختن سیستم نمایندگی تناسبی در نظام انتخاباتی گردید. اگرچه این موضوع در جریان مذاکرات در مورد کنار رفتن آقای نور نیز مطرح شده بود، اما این مسئله به سرعت جلب توجه و حمایت سایر جریان های سیاسی را نیز به خود جلب کرد. در ماه مارچ، گروهی متشکل از ۲۷ حزب سیاسی که نمایندگی آنها را جمعیت اسلامی، جنبش ملی و دو تنظیم حزب اسلامی و وحدت اسلامی میکرد، یک گروه تماس را تشکیل داده و با حکومت و جامعهٔ جهانی جهت آوردن تغییرات در قانون انتخابات وارد تماس و گفتگو گردیدند. به تاریخ ۵ اپریل، رئیس جمهور در نخستین نشست با این گروه عهده دار گردید تا مشورهٔ حقوقی ستره محکمه و کمیسیون مستقل نظارت بر تطبیق قانون اساسی را در مطالبه نماید. در نشست دوم به تاریخ ۷ می، رئیس جمهور روی موضع گیری اش تأکید نموده و گفت که نهاد های ذیربط باید در زمینه تصمیم بگیرند. این گروه به موضع گیری شان علی الرغم نگرانی ها مبنی بر اینکه تغییرات پیشنهاد شده باعث تأخیر بیشتر در تقویم انتخاباتی گردیده و آوردن تغییرات اندکی قبل از برگزاری انتخابات اعتبار اصلاحات و انتخابات را صدمه میزند، پافشاری نمودند.

۹. اعلان آغاز پروسهٔ بحث برانگیز توزیع تذکره های الکترونیکی از سوی حکومت به تاریخ ۳ می وضعیت سیاسی را پیچیده تر ساخت. این اعلان واکنش های آنی شخصیت های سیاسی را به همراه داشت. این حرکت منجر به انتقاد های شدید از سوی رهبران غیر پشتون گردید و بسیاری از آنان با نوشتن واژهٔ "افغان" بجای ملیت در تذکره های شان اعتراض نمودند و استدلال کردند که استفاده از این واژه از لحاظ تاریخی به پشتونها منسوب میشود. داکتر عبدالله عبدالله، رئیس اجرائیه، مخالفت اش را در مورد توزیع تذکره های الکترونیکی الی حل مسئله قومیت اعلان نمود و طی یک سخنرانی حکومت را در خصوص یک سلسله مسایل، منجمه عدم اصلاحات نظام انتخاباتی مورد انتقاد قرار داد.

۱۰. کمیسیون مستقل انتخابات به آمادگی های جهت برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراها و ولسوالی ادامه داد. به تاریخ ۱ اپریل، کمیسیون ۲۸ میزان ۱۳۹۷ (۲۰ اکتوبر ۲۰۱۸) را تقویم جدید برای برگزاری انتخابات، پس از تأخیر تاریخ قبلی ۷ جولای، اعلان نمود. پروسهٔ ثبت نام رأی دهندگان به تاریخ ۱۴ اپریل آغاز گردید که پس از پروسهٔ ثبت نام رأی دهندگان در سال ۲۰۰۳، نخستین پروسهٔ ثبت نام سراسری بود. هدف پروسهٔ ثبت نام این بود تا در ختم آن فهرست رأی دهندگان به اساس مراکز رأی دهی مشخص، تهیه شود تا به این ترتیب تقلب کاهش پیدا نموده و زمینهٔ رأی دهی سهل تر شود. ادارهٔ مرکزی ثبت احوال نفوس در هماهنگی با کمیسیون مستقل انتخابات روند توزیع تذکره های کاغذی را تسریع بخشید که این تذکره ها اساس ثبت نام رأی دهندگان را تشکیل میداد. به منظور ایجاد هماهنگی بهتر میان نهاد های انتخاباتی و شرکای کمک کننده، حکومت نشست های منظم به سطح بلند را میان نهاد های مختلف حکومتی ذیدخل در انتخابات، کمیسیون مستقل انتخابات، یوناما و کشور های تمویل کنندهٔ کلیدی برگزار نمود. به تاریخ ۲۷ مارچ، اجلاس پنجم ملی انتخابات جهت تشویق همکاری میان کمیسیون مستقل انتخابات و احزاب سیاسی برگزار گردید. اجلاس های انتخاباتی در ۳۱ ولایت به تاریخ ۳۰ اپریل و ۱ می برگزار گردیدند. یوناما

در تمامی این پروسه ها با رهبران ارشد احزاب سیاسی جهت فراهم ساختن زمینه گفتگوها با کمیسیون مستقل انتخابات در تماس بوده است.

۱۱. به رغم آن، چالش های زیادی در خصوص آمادگی ها برای برگزاری انتخابات وجود دارد. مشکلات در استخدام کارمندان کمیسیون پیوسته وجود داشته و در حدود ۱۴۰ پست کلیدی در مرکز و ولایات تا هنوز هم خالی می باشد. مشکلات عملیاتی همواره روند توزیع اسناد هویت و برچسب های ثبت نام رأی دهنده گان را متأثر ساخته است. نصب برچسب در تذکره ها باعث ایجاد نگرانی های امنیتی گردیده است، بخصوص بعد از اینکه شورشیان شهروندان را که در تذکره های شان برچسب وجود دارد، تهدید نمودند. به تاریخ ۱۲ می، ارگ ریاست جمهوری اعلان نمود که کاپی تذکره ها جهت ثبت نام استفاده شده میتوانند و در صورتیکه توسط شورشیان متوقف ساخته میشوند، اصل تذکره های بدون برچسب خویش را به آنها نشان دهند. به تاریخ ۱۳ می، چهار تن از کمیشنران به رسانه ها گفتند که این تصمیم مطابق به قانون انتخابات غیرقانونی است و سرپرست دارالانشای کمیسیون در پیوند به این مسئله از سمت اش استعفاء نمود. به تاریخ ۱۶ می، کمیسیون مستقل انتخابات در مورد یک راه حل مصلحتی رأی زنی نمودند تا مثنی تذکره جهت ثبت نام رأی دهندگان توزیع و بکار گرفته شود.

۱۲. اختلافات آشکار در داخل کمیسیون مستقل انتخابات و تنش ها میان کمیسیون و ارگ ریاست جمهوری نگرانی های مردم نسبت به اعتبار آمادگی ها برای برگزاری انتخابات را بیشتر ساخته است. تعداد ارقام ثبت نام شوندهگان پائین تر از آنچه بوده که کمیسیون در نظر داشت و این روند بنا بر نگرانی های امنیتی و کمبود ظرفیت در بسیاری ولایت ها متأثر گردید. الی ۱۷ می، نزدیک به ۱/۸ میلیون رأی دهنده ثبت نمودند که از آن جمله ۲۸ درصد آنرا زنان تشکیل میداد. به منظور جبران آغاز بطی پروسه ثبت نام رأی دهندگان، به تاریخ ۱۰ می کمیسیون اعلان نمود که روند ثبت نام را برای یک ماه دیگر در مراکز شهری تمدید خواهد نمود و همزمان روند ثبت نام رأی دهندگان را در ساحات روستایی نیز آغاز خواهند کرد. باوجود آن، آغاز بطی پروسه ثبت نام رأی دهندگان، آگاهی اندک مردم و دسترسی محدود به ولایات نگرانی ها را در مورد درایت و استقلالیت کمیسیون مستقل انتخابات بیشتر ساخته است.

۱۳. در جریان نشست دوم پروسه کابل در مورد صلح و همکاریهای امنیتی که به تاریخ ۲۸ فبروری در کابل برگزار گردید، حکومت گام مهمی را در راستای تحقق پروسه صلح برداشت و رئیس جمهور طرح همه جانبه را جهت گفتگوهای مستقیم صلح و بدون پیش شرط با طالبان ارائه نمود. در این طرح، رئیس جمهور وعده سپرد تا مسایل چون مشارکت سیاسی، آتش بس، بازنگری قانون اساسی، رهایی زندانیان، برطرف کردن نام رهبران طالبان از فهرست تعزیرات و ادغام مجدد جنگجویان سابق را به عنوان بخشی از مذاکرات صلح مد نظر گیرد. طرح حکومت مورد تحسین و استقبال شخصیت های مختلف سیاسی و حمایت قوی جامعه جهانی قرار گرفت. در اعلامیه نهایی نشست، شرکت کنندگان طرح حکومت را تأیید نمودند و ملاحظاتی را مبنی بر امکان بحث مجدد روی جنبه های مورد اختلاف نقش آینده جامعه جهانی در افغانستان در خصوص مذاکرات صلح میان حکومت و طالبان ارائه نمودند. باوجود آن، طالبان به رغم بحث های داخلی میان این گروه در مورد اینکه چگونه به این طرح پاسخ دهند، واکنش رسمی به این طرح نشان ندادند. به تاریخ ۲۵ اپریل، طالبان عملیات بهاری شان تحت نام "الخنديق" را بدون یاد آوری از پلان صلح حکومت که در ۲۸ فبروری ارائه شده بود، آغاز نمودند.

۱۴. در ماه اپریل، پس از یک حمله انتحاری در جریان مسابقه پهلوانی در استدیوم ورزشی ولایت هلمند، فعالین مدنی محلی "خیمه های صلح" را در مرکز ولایت ایجاد کردند. در طول چند روز، این حرکت در سراسر کشور گسترش یافت و به ۲۰ ولایت رسید. تظاهر کنندگان از همه جنگجویان خواستند تا اسلحه شانرا به زمین گذاشته و برای رسیدن به صلح مذاکره نمایند. این یک حرکت بی پیشیه، ملی، خود جوش و مدنی و به خاطر صلح خواهی بود و تا اکنون سعی نموده تا متأثر از حکومت و یا

طالبان نباشند. نه حکومت و نه هم طالبان به درخواست ختم جنگ و آغاز گفتگوها توجه نکردند. پس از این حرکت، به تاریخ ۱۱ می، تظاهر کنندگان هلمندی اعلان نمودند که به طرف کابل حرکت خواهند کرد و یکبار دیگر از همه طرفها خواستند تا سلاح خویش را به زمین بگذارند و دست از کشتار مردم ملکی در جریان ماه مبارک رمضان بردارند.

ب. امنیت

۱۵. در دوره‌ای گزارشدهی، وضعیت نهایت بی ثبات امنیتی بالای اوضاع سیاسی، بشری و انکشافی در افغانستان تاثیر گذار بوده است. از ۱۵ فبروری الی ۱۵ می، یوناما به تعداد ۶۷۵، ۵ رویداد امنیتی را ثبت نمود که ۷ درصد کاهش را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷ نشان می دهد. در دوره‌ای گزارشدهی، مناطق شرق کشور شاهد بیشترین رویدادها بوده که پس از آن مناطق جنوب، شمال و جنوب شرق کشور از این رویدادها متأثر بوده اند که ۸۲ درصد کل رویدادهای ثبت شده را تشکیل می دهد. درگیریهای مسلحانه بخش بزرگ از رویدادهای مرتبط به جنگ محسوب شده و ۶۴ درصد تمام رویدادهای ثبت شده را تشکیل میدهد. مواد منفجره تعبیه شده دومین عامل عمده این رویدادها بوده که ۱۵ درصد مجموع رویدادها را تشکیل میدهد. باوجود آنها، افزایش قابل ملاحظه‌ای در میزان قتل‌های هدفمندانه و حملات انتحاری به میان آمده که هر کدام در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷، بالترتیب ۳۵ درصد و ۷۸ درصد افزایش پیدا کرده اند. تعداد حملات هوایی گزارش شده از سوی نیروهای بین المللی و افغان کماکان بلند بوده که ۵ درصد مجموع رویدادها و افزایش ۱۸ درصدی را از گزارش قبلی بدینسو نشان داده و افزایش ۲۴ درصدی را پس از عین زمان در سال ۲۰۱۷ نشان می دهد.

۱۶. درگیریهای فزاینده در امتداد خطوط جنگی در چند ولایت متمرکز بوده اند. ننگرهار، هلمند، کتر، کندهار، فاریاب و غزنی ۶۰ درصد مجموع رویدادهای امنیتی را تشکیل می دهند. علی الرغم درگیریهای شدید در بعضی ساحات، هیچگونه تغییری در وضعیت کنترل ساحات میان حکومت و طالبان در دوره‌ای گزارشدهی به وجود نیامده است. تلفات جمعی حملات انتحاری در مراکز شهرها هنوز هم میزان بلند تلفات را تشکیل میدهد.

۱۷. بتاريخ ۲۵ اپریل، طالبان عملیات بهاری سالانه شان تحت نام "الخنق" را اعلان نمودند. در این اعلامیه گروه طالبان به استراتیژی ایالات متحده آمریکا برای جنوب آسیا بطور مستقیم اشاره نموده و اعلام کردند که نیروهای بین المللی و حامیان آنان در داخل افغانستان را مورد هدف قرار خواهند داد و به یک تعداد از عوامل منجمله حضور نیروهای خارجی، تلفات افراد ملکی و تخریب خانه‌ها و "فعالیت‌های غیر مشروع" جهت توجیه حملات شان اشاره نمودند. برخلاف اعلامیه سال قبل، اعلامیه امسال تقریباً بطور کل روی استراتیژی نظامی طالبان و اشاره اندک به اهداف سیاسی و حکومتداری این گروه تمرکز نمود. این اعلامیه بلافاصله باعث افزایش رویدادهای جنگی شد چنانچه به تعداد ۵۰ رویداد در ۲۱ ولایت در روز نشر اعلامیه به وقوع پیوست که این وضعیت نشان دهنده سطح قابل ملاحظه‌ای فرماندهی و کنترل و همچنان توانایی این گروه در مطابقت به استراتیژی عملیاتی اعلام شده آنان را نشان میدهد.

۱۸. در هفته‌های بعدی، طالبان شدت حملات شان بالای مراکز اداری ولسوالی‌ها را افزایش بخشیدند طوریکه ولسوالی‌های راغستان و کوهستان در ولایت بدخشان، قلعه زال در ولایت کندز، تاله و برفک در ولایت بغلان، بلچراغ در ولایت فاریاب، انجیرستان، ده یک و جغتو در ولایت غزنی را بطور مؤقت در کنترل خویش در آوردند. برای نخستین بار از سال ۲۰۱۶ بدینسو، طالبان به تاریخ ۱۴ ماه می حمله گسترده را بالای مرکز ولایت در شهر فراه واقع در غرب افغانستان راه اندازی نموده و ساختمان‌های کلیدی حکومتی را در داخل شهر در محاصره خود در آوردند. این حمله منجر به درگیریهای شدید مسلحانه گردید و برای

چندین روز ادامه پیدا کرد تا اینکه طالبان از سوی نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان و با حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی به عقب رانده شدند.

۱۹. حکومت به تلاشها جهت اصلاح نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان در مطابقت با نقشه راه چهار ساله خویش برای اصلاح سکتور امنیتی ادامه داد. در دوره‌ای گزارشدهی، حکومت پروسه انتقال نیروهای پولیس سرحدی از چوکات وزارت امور داخله به وزارت دفاع ملی را با توجه به تمرکز روی عملیات های محاروبی تکمیل نمود و نام این نیروها را نیروهای سرحدی افغانستان گذاشت. حکومت همچنان به تلاشها در راستای افزایش تعداد نیروهای خاص افغانستان در مطابقت با پلان دو برابر سازی این نیروها، مطابق به نقشه راه چهار ساله ادامه داد. در دوره‌ای گزارشدهی، به تعداد ۲۰۰۰ کماندوی اضافی در جمع کدک عملیات های خاص پیوستند. همچنان تلاش ها برای افزایش تعداد نیروهای هوایی افغانستان که انتظار می‌رود تعداد آنها الی سال ۲۰۲۳ مطابق به نقشه راه دو برابر گردند، نیز ادامه پیدا کرد. برعلاوه، حکومت موضوع تقاعد افسران ارشد را نیز مطابق به قانون ذاتی افسران سال ۲۰۱۷ روی دست گرفت که حکم تقاعد گروپ دوم جنرالان اردوی ملی افغانستان که تعداد شان به ۶۱ تن می‌رسید، از سوی رئیس‌جمهور به تاریخ ۱۲ می صادر گردید.

۲۰. در دوره‌ای گزارشدهی، حکومت آمادگی ها برای ایجاد نیروی امنیتی جدید یعنی نیروهای ارضی اردوی ملی افغانستان را آغاز کرد. انتظار می‌رود که این نیروها متشکل از حدوداً ۳۶۰۰۰ پرسونل باشد و عمدتاً مسئولیت دفاع از ساحاتی را که در اثر عملیات از وجود شورشیان تصفیه می‌گردند، بعهده خواهند داشت. در حدود ۵۰۰۰ سرباز در مرحله آزمایشی در چهار ولایت استخدام گردیده و تعلیمات شانرا تحت نظر وزارت دفاع ملی آغاز نموده اند.

۲۱. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام حضور خویش را در ولایت های ننگرهار، کنر و جوزجان حفظ نموده است. درگیری های مسلحانه میان طالبان و دولت اسلامی در ولایت های ننگرهار و کنر گزارش شده است. این دو گروه به درگیری های یک ماهه شان جهت به دست گرفتن کنترل ارضی ادامه دادند. همچنان، این گروه مسئولیت ۱۱ مورد تلفات گروهی ناشی از حملات انتحاری را در دوره‌ای گزارشدهی به عهده گرفت که شامل حملات مورخ ۳۰ اپریل و ۹ می در کابل می باشد. در حمله که به تاریخ ۳۰ اپریل رخ داد، انتحار کننده یک پاسگاه نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان را مورد هدف قرار داد که به تعقیب آن حمله دوم تقریباً ۳۰ دقیقه بعد صورت گرفت. قرار گزارش، انتحار کننده دومی خود را در قالب خبرنگار قرار داده و مواد انفجاری همراهش را در میان گروهی از خبرنگاران که در حال ارائه گزارش از محل حادثه بودند منفجر ساخت. گزارش های نگران کننده حاکی است که این حملات اکثراً مراکز اهل تشیع را مورد هدف قرار داده اند که این نوع رویکرد، جنگ های فرقه‌ای را بر می‌انگیزد.

۲۲. سه رویداد علیه پرسونل ملل متحد نیز گزارش شده که یک مورد آن تهدید و دو مورد دیگر آن رویداد های جنایی بوده است.

ج. همکاری های منطوقی

۲۳. از زمان گزارش قبلی تاکنون، گام های مهمی برای هماهنگ ساختن یک رویکرد بین‌المللی مشترک در مورد صلح و ثبات در افغانستان برداشته شده است. بتاريخ ۲۸ فبروری حکومت دومین نشست روند کابل برای همکاری های صلح و امنیت را با مشارکت ۲۶ کشور و همچنین اتحادیه اروپا، سازمان پیمان اطلانتیک شمالی (ناتو) و سازمان ملل متحد برگزار کرد. آقای غنی در بیانیه خود در این نشست اعلام کرد که حکومت برای مذاکرات صلح با طالبان آماده است. در ختم این نشست، اشتراک

کنندگان در یک اعلامیه مشترک به اتفاق آرا از پیشنهاد رئیس جمهور استقبال نموده و روی همکاری قویتر منطقوی و بین المللی در مورد صلح و آشتی و مبارزه بر ضد تروریسم موافقت کردند.

۲۴. از این توافق صلح در مورد افغانستان در کنفرانس که بتاريخ ۲۷ ماه مارچ در تاشکند با حضور نمایندگان بلند پایه ۲۳ کشور و همچنین اتحادیه اروپا و سازمان ملل متحد برگزار شده بود، حمایت بیشتر صورت گرفت. اشتراک کنندگان این نشست یکبار دیگر حمایت شانرا از پیشنهاد حکومت افغانستان برای مذاکره مستقیم با طالبان ابراز نمودند. در اعلامیه نهایی کنفرانس، اشتراک کنندگان حمایت شانرا از یک روند صلح تحت رهبری افغان ها و به مالکیت افغان ها اظهار داشتند که منجر به توافق فراگیر صلح میان حکومت و طالبان شود. در این نشست جامعه بین المللی بر مخالفت اش با تمام ظواهر تروریسم بدون تفکیک و تمیز نیز تاکید ورزید. در یک تلاش دیگر برای حفظ تحرک بین المللی در راستای پروسه صلح، کشور اندونیزیا بتاريخ ۱۱ ماه می از یک دیدار سه جانبه عالمان دینی از افغانستان، اندونیزیا و پاکستان میزبانی کرد. عالمان دین با اصدار اعلامیه از تمام جوانب درگیر منازعه خواستند تا سلاح های شانرا بر زمین بگذارند، روند صلح را تایید کنند و کردار های تروریستی مانند بمب گذاری انتحاری را به عنوان عمل غیراسلامی محکوم نمایند. از طالبان نیز دعوت بعمل آمده بود تا عالمان دینی شانرا به این کنفرانس اعزام نمایند ولی این دعوت از جانب آنان رد شد و به تعقیب این کنفرانس با نشر اعلامیه ی این کنفرانس را ابتکار ایالات متحده امریکا خوانده و آنرا رد کردند و علاوه کردند که این کنفرانس در صدور فتوا علیه جهاد در افغانستان ناکام مانده است.

۲۵. افغانستان گامهای برای توسعه همکاری نزدیکتر اقتصادی منطقوی برداشته است. بتاريخ ۲۳ فبروری، آغاز کار بخش پروژه لوله گاز طبیعی ترکمنستان-افغانستان، پاکستان-هند، در ساحه افغانستان بطور رسمی طی یک مراسم در شهر هرات افتتاح شد که در آن رئیس جمهور افغانستان محمد اشرف غنی، رئیس جمهور ترکمنستان قربانقلی بردی محمدوف، نخست وزیر پاکستان شاهد خاقان عباسی و وزیر دولت هند در امور خارجه، ام. ج. اکبر حضور داشتند. آقای غنی در این مراسم اظهار نمود که خط لوله گام مهمی برای اتصال اقتصادی منطقوی محسوب می شود. بتاريخ ۱۹ ماه اپریل، نشست مقامات ارشد روند قلب آسیا-استانبول در شهر استانبول برگزار شد. در این نشست، که به ریاست مشترک کشور های افغانستان و ترکیه که برای سال ۲۰۱۸ در این سمت برگزیده شده اند، تدویر شد کشور های اشتراک کننده روی هفتمین اقدام در مورد اعتماد سازی در عرصه زراعت در چارچوب قلب آسیا توافق نموده و راه های تقویت همکاری منطقوی را از طریق اتخاذ تدابیر عملی در پیوند به تدابیر اعتماد سازی مورد بحث قرار دادند.

۲۶. بتعقیب ماه های پر از تنش، افغانستان و پاکستان توافقنامه ای پلان عمل افغانستان-پاکستان برای صلح و همبستگی را نهایی ساختند. بتاريخ ۶ اپریل نخست وزیر پاکستان، شاهد خاقان عباسی برای سومین بار جهت اشتراک در مذاکرات پیرامون پلان عمل وارد کابل شد. طی این دیدار، آقای عباسی با آقای غنی و رئیس اجرایی عبدالله عبد الله دیدار های جداگانه ای داشت تا درباره روند صلح افغانستان، وضعیت سیاسی و امنیتی منطقه، تجارت دوجانبه، بازگشت مهاجرین، تخطی های مرزی و مبارزه با تروریسم صحبت نمایند. در پایان این دیدار، هر دو طرف در چارچوب پلان عمل بر سر هفت اصل کلیدی به توافق رسیدند. با این وجود، نهایی ساختن این چارچوب به طور موقت به دلیل منازعات فرامرزی که بتاريخ های ۱۵ و ۱۶ ماه اپریل بوقوع پیوست، به تعویق افتاد. اندکی پس از این رویدادها، مقامات نظامی افغانستان و پاکستان برای از میان برداشتن تنش و توافق آتش بس با هم ملاقات کردند. بتاريخ ۱ می، طی مراسمی با حضور آقای عباسی، پاکستان رسماً نقطه عبوری مرزی غلام خان میان ولایت خوست در افغانستان و وزیرستان شمالی در پاکستان که از سال ۲۰۱۴ بسته شده بود را بازگشایی نمود. با افتتاح این گذرگاه مرزی، که سومین گذرگاه رسمی میان افغانستان و پاکستان محسوب می شود، انتظار می رود تا تجارت میان-مرزی افزایش یابد. بتاريخ ۱۴ ماه می، پلان عمل در اسلام آباد توسط هیئت های دو کشور به رهبری معین وزیر خارجه

افغانستان، حکمت خلیل کرزی و وزیر امور خارجه پاکستان، تهمینه تنوجه نهایی شد. تحت این پلان عمل، شش گروه کاری برای همکاری در عرصه های مختلف به فعالیت آغاز کردند.

III. حقوق بشر

۲۷. بتاريخ ۱۲ اپریل یوناما گزارش ربع اول سال ۲۰۱۸ در مورد حفاظت از افراد ملکی در درگیری های مسلحانه را بدست نشر سپرد.¹ یوناما در فاصله میان ۱ جنوری تا ۳۱ مارچ ۲۰۱۸، مجموعاً ۲۲۵۸ مورد تلفات افراد ملکی (۷۶۳ نفر کشته و ۱۴۹۵ مجروح) را ثبت نموده است که این ارقام هم سطح با دوره مشابه در سال ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ می باشد. یوناما ۶۷ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را به عناصر ضد حکومتی (۵۰ درصد به طالبان، ۱۱ درصد به داعش، ۴ درصد به عناصر ضد حکومتی ناشناخته، از جمله گروه های خودخوانده داعش و ۲ درصد را به منازعه در میان عناصر ضد حکومت) ۱۸ درصد به نیروهای طرفدار حکومت، ۱۱ درصد به آتشباری ناشناخته و ۴ درصد به سایر حوادث، بشمول واقعات ناشی از بقایای مواد منفجره از جنگ و راکت پراگنی های فرامرزی را منسوب نموده است. قابل توجه است که برای اولین بار حملات انتحاری و حملات پیچیده، عامل بیشترین رقم تلفات افراد ملکی بوده است که از شمار تلفات افراد ملکی ناشی از درگیری های زمینی فراتر رفته است.

یوناما همچنان بیان داشته است که تلفات افراد ملکی ناشی از مورد هدف قرار دادن قصدی افراد ملکی توسط عناصر ضد حکومت در مقایسه با ربع اول سال ۲۰۱۷ از دوبرابر هم بیشتر شده است، که این رقم سی و نه (۳۹) درصد کل تلفات افراد ملکی و ۵۹ درصد تلفات ملکی منسوب به عناصر ضد حکومت را تشکیل می دهد. مثل روال ثبت شده در سال ۲۰۱۷، عناصر ضد حکومت همچنان به حملات مستقیم شان علیه جمعیت اقلیت شیعه مسلمانان ادامه داده که منجر به ۱۵۴ مورد تلفات افراد ملکی (۴۹ نفر کشته و ۱۰۵ مجروح) شده که تقریباً همه ناشی از حملات انتحاری و حملات پیچیده بوده و مسئولیت آنرا نیز گروه داعش شاخه خراسان پذیرفته است.

۲۸. استفاده از تاکتیک های وسایل انفجاری تعبیه شده (بشمول حملات پیچیده، انتحاری و غیر انتحاری) باعث ۱۰۱۸ مورد تلفات افراد ملکی گردیده (۳۱۱ نفر کشته و ۷۰۷ نفر مجروح) که ۴۵ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. درگیری های زمینی نیز باعث ۶۶۳ مورد تلفات افراد ملکی (۱۶۱ نفر کشته و ۵۰۲ نفر مجروح) شده است که ۳۰ درصد کل تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. یوناما همچنان تعداد زیادی از تلفات افراد ملکی ناشی از حملات هوایی را ثبت نموده است: این رقم به ۱۴۲ مورد تلفات افراد ملکی (۶۷ نفر کشته و ۷۵ تن مجروح) رسیده است در حالیکه زنان و کودکان بیشتر از نیمی از این تلفات را تشکیل می دهند. این ماموریت ۵۸۳ مورد تلفات کودکان (۱۵۵ کودک کشته و ۴۲۸ کودک زخمی) را ثبت کرده که ۲۵ درصد مجموع تلفات افراد ملکی را تشکیل می دهد. تلفات در میان زنان به میزان ۲۴ درصد کاهش یافته است که در مجموع ۶۰ زن کشته و ۱۵۷ زن دیگر زخمی شدند که بیش از نیمی از تلفات ناشی از درگیری های زمینی بوده است.

۲۹. بتاريخ ۷ می، ماموریت گزارش ویژه ای تحت عنوان "حملات هوایی در ولسوالی دشت ارچی ولایت کندز در ۲ اپریل ۲۰۱۸" را منتشر کرد که این حملات هوایی توسط نیروی هوایی افغانستان در ولایت کندز بالای یک مراسم مذهبی در ساحه باز در منطقه تحت کنترل طالبان انجام شد. در این گزارش با نگرانی به ماهیت بدون تبعیض این حمله اشاره شده است که منجر به حداقل ۱۰۷ مورد تلفات ملکی (۳۶ نفر کشته و ۷۱ مجروح) گردید که بیشتر آنان کودکان بودند، و از حکومت خواسته است تا تحقیقات بیطرفانه را در این مورد انجام دهد. بتاريخ ۱۶ ماه می، رئیس جمهور طی یک بیانیه عمومی از وقوع این حادثه

¹ هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان، "گزارش ربعوار حفاظت از افراد ملکی در منازعات مسلحانه: ۱ جنوری تا ۳۱ مارچ ۲۰۱۸"

عذرخواهی کرد، مراتب تاثرات و همدردی اش را ابراز نموده و آماده پرداخت جبران خسارت شد. بتاريخ ۱۰ ماه می، مأموریت گزارش ویژه ای تحت عنوان "حملات مرتبط به انتخابات و بدرفتاری ها در جریان ثبت نام اولیه رأی دهندگان" منتشر کرد. در این گزارش خاطر نشان شده است که از زمان ثبت نام رأی دهندگان، بتاريخ ۱۴ اپریل، ۲۳ مورد حادثه در پیوند به انتخابات ثبت و تایید شده است که سبب ۲۷۱ مورد تلفات افراد ملکی (۸۶ نفر کشته و ۱۸۵ نفر زخمی) گردیده است که بیشتر آنان زنان و کودکان بودند، از جمله یک حمله بتاريخ ۲۲ اپریل در یک منطقه اکثراً شیعه نشین کابل صورت گرفت که باعث کشته شدن ۶۰ تن و مجروح شدن ۱۳ تن از افراد ملکی گردید. شاخه خراسان گروه داعش مسئولیت این حمله را پذیرفته است. مزید بر این، گزارش ۲۶ مورد اختطاف افراد ملکی و واقعات شامل تهدید، ارباب و آزار و اذیت را نیز ثبت نموده است. همچنین مشاهده شده است که حدود ۷۵ درصد حوادث امنیتی در پیوند به انتخابات در مکاتب یا مساجد بوقوع پیوسته است که به مقصد فعالیت های انتخاباتی مورد استفاده قرار گرفته و این حوادث فعالیت های آموزشی را مختل ساخته است.

۳۰. از ۱ جنوری تا ۳۱ مارچ، گروه کاری نظارت و گزارشدهی، ۱۱ مورد حملات علیه مکاتب و کارمندان مربوط به آنرا (۵ مورد توسط طالبان، ۳ مورد توسط شاخه خراسان داعش، ۲ مورد توسط عناصر ضد حکومت تثبیت ناشده و ۱ مورد توسط ملیشه های طرفدار حکومت) ثبت نموده است، در مقایسه این رقم در ربع گذشته ۱۳ مورد بوده است. دو مورد تهدید طالبان در برابر مراکز آموزشی قابل نگرانی بوده است که منجر به تعطیل شدن گسترده مکاتب در ولایات کندز (۳۴۲ باب مکتب) و لوگر (۲۹ باب مکتب) گردیده است. علاوه بر این، گروه کاری نظارت استفاده نظامی از سه مکتب (یکی توسط شاخه خراسان گروه داعش و دو باب مکتب توسط اردوی ملی افغانستان) را تأیید کرده است که این رقم در ربع گذشته به ۷ باب مکتب می رسید. این گروه کاری نیز ۱۷ مورد واقعات حمله بر شفاخانه ها و کارمندان مربوط به آن را ثبت نموده است که شامل ۸ واقعه بر ضد کارکنان صحنی، ۵ واقعه تهدید به حمله و چهار واقعه حمله بر مراکز صحنی بوده که (۵ حمله توسط طالبان، ۷ حمله توسط شاخه خراسان داعش، و یک حمله توسط هر یک، گروه مسلح تثبیت ناشده و ریاست امنیت ملی و یک حمله مشترکاً توسط پولیس ملی افغان و ریاست امنیت ملی، و یک حمله مشترکاً توسط نیروهای ویژه افغان و نیروهای نظامی بین المللی، و یک حمله توسط ملیشه های طرفدار حکومت) صورت گرفته و در مقایسه این رقم در ربع گذشته ۷ حادثه بوده است.

۳۱. یوناما استخدام و استفاده از ۱۹ تن پسران زیر سن توسط عناصر ضد حکومت را تایید نموده است که در مقایسه، در دوره گزارشدهی قبلی ۵ مورد ثبت شده بود. بتاريخ ۳۱ مارچ، وزارت عدلیه گزارش داد که ۱۴۰ طفل در ارتباط با اتهامات مربوط به امنیت داخلی بشمول ارتباط آنها با گروه های مسلح، در توقیفگاه مرکز اصلاح و تربیت اطفال تحت توقیف قرار دارند که این رقم در گزارش ماه دسمبر سال ۲۰۱۷، ۱۷۱ تن گزارش داده شده بود. این گروه کاری یک واقعه خشونت جنسی علیه یک پسر را ثبت و تایید نموده است. این گروه کاری همچنین ۱۳ مورد رد دسترسی به کمک های بشردوستانه (۶ مورد توسط هر یک شاخه خراسان داعش و طالبان و یک مورد توسط پولیس ملی افغان) را ثبت و تایید کرده است، در مقایسه این رقم در ربع گذشته ۶ مورد ثبت شده بود.

۳۲. حکومت به تلاش هایش برای رسیدگی به موارد خشونت علیه زنان ادامه داده است. بتاريخ ۳ مارچ، رئیس جمهور طی یک فرمان، قانون منع خشونت علیه زن سال ۲۰۰۹ را به این هدف که احکام مجازات آن با گد جزای تجدید شده همنا باشد، تعدیل نمود و نیز فرمان تعدیل گد جزا به مقصد تامین تطبیق قانون منع خشونت علیه زن در ارتباط به جرایم خشونت علیه زنان را صادر کرد. بتاريخ ۴ مارچ یک فرمان ریاست جمهوری جرایم خشونت علیه زنان را از واجد شرایط بودن برای گزینه های حبس غیرتفیزی مستثنی قرار داد. بتاريخ ۲۸ ماه مارچ، حکومت پنجمین گزارش خویش (مارچ ۲۰۱۶ تا مارچ ۲۰۱۷) در مورد اجرای قانون منع خشونت علیه زن سال ۲۰۰۹ را منتشر کرد که مجموعاً ۴۲۹۰ مورد قضایای خشونت علیه زنان را ثبت نموده

بود. از روز جهانی زن طی بیش از ۳۰ محفل در سراسر کشور تجلیل شد. یوناما در هماهنگی با شرکایش، ۱۴ محفل را با تاکید بر حقوق زنان و اهمیت نقش زنان در روند صلح و امنیت و تصمیم گیری برگزار نمود.

۳۳. در ۱۷ اپریل، افغانستان پیوستن اش به پروتوکل اختیاری کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارهای غیر انسانی، رفتار و یا مجازات اهانت آمیز را اعلان کرد که با این عمل یکی از تعهدات داوطلبانه حکومت به موجب نامزدی خودش برای عضویت در شورای حقوق بشر را برآورده کرد. در همان تاریخ، افغانستان همچنین از ملحوظات خود نسبت به کنوانسیون منع شکنجه صرف نظر کردو با این کار یک تعهد دایمی را برآورده ساخت.

۳۴. یوناما به ترویج نقش جامعه مدنی از طریق برگزاری یک سلسله سمینارها و ورکشاپ های آموزشی در ۱۵ ولایت ادامه داده است. بتاريخ ۳۰ اپریل یوناما مجموعه ۳۴ نقشه راه ولایتی برای صلح را نشر کرد که این محصول گفتگو های مردم افغانستان در مورد صلح است که توسط یوناما با همکاری جامعه مدنی، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و شورای عالی صلح افغانستان صورت گرفته است. این گفتگو ها فرصت ها را برای انکشاف توافق در خصوص اولویت یک راه حل سیاسی برای پایان دادن به منازعه ارائه نموده و به انعکاس ندا های صلح، توسعه و عدالت منجر شده است. فعالان جامعه مدنی و پرسونل رسانه ها بطور پیوسته با تهدیدات و حملات مواجه شدند. یوناما سه حادثه را ثبت و تایید کرده است که در آن ۱۱ تن کشته و ۶ تن دیگر از ژونالستان و پرسونل رسانه ها زخمی شدند، این حملات شامل یک حمله عمدی و هدفمند در شهر کابل می شود که بتاريخ ۳۰ اپریل رخ داد و در آن ۹ تن از ژونالستان کشته و ۶ تن دیگر شان مجروح شدند.

IV. تطبیق پروسه کابل و هماهنگی مساعدت های توسعه

۳۵. طبق تعهدات اش در کنفرانس های لندن و بروکسل، حکومت در ۲ اپریل برنامه عملی را برای تطبیق پالیسی ۱۰ جنوری خود نهایی ساخت تا تعداد زنانی را که در خدمات ملکی ایفای وظیفه می کنند، ازدیاد بخشد. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی نیز اقداماتی را روی دست گرفت تا تشکیلات وزارت خانه ها و ادارات دولتی را بر اساس ارزیابی های عملیاتی و نیازمندی ها که در سطح ملی و محلی را انجام شده بود، معیاری سازد. به تعقیب این روند، کمیسیون به تعداد ۱۷۷۰۰ پست خالی که شامل ۸۷۰۰ پست معلمین می باشد را شناسایی کرد و امتحان های جمعی رقابتی را برای ۲۲۵۶۷۰ نامزد واجد شرایط برگزار کرد. نتایج اولیه این امتحانات در ماه می اعلان گردید. در تلاش دیگر برای تقویت خدمات ملکی، در ماه مارچ، فرمان طرزاعمال اداری و تعدیلات در قانون خدمات ملکی تصویب گردید. دولت، همچنان، در عرصه بهبود دسترسی به اطلاعات پیشرفت داشته است. در ۳ مارچ، رئیس جمهور در یک فرمان، قانون جدید دسترسی به اطلاعات را تصویب نمود. علاوه بر سایر تعدیلات در قانون دسترسی به اطلاعات سال ۲۰۱۴، در قانون جدید، ایجاد یک کمیسیون مستقل برای دسترسی به اطلاعات و تدابیر محافظتی برای حمایت از اطلاع دهندگان پیش بینی شده است.

۳۶. در ماه فبروری، رئیس جمهور، همراه با اداره اراضی افغانستان، برنامه توسعه مستقل ملی را برای اداره اراضی راه اندازی کرد تا بر اساس آن یک دیتابیس جامع ثبت اراضی ایجاد شود که اساسی خواهد بود برای رسیدگی به غصب اراضی باشد. حکومت همچنان به کار خود روی فرمان جدید تخصیص زمین ادامه داد که این فرمان مسائل مربوط به تخصیص زمین به عودت کنندگان و بیجا شدگان داخلی را تنظیم خواهد کرد. در پی مشورت های همه جانبه با نهاد های ذیدخل، منجمله یوناما، دفتر کمیشنری عالی ملل متحد برای مهاجرین (UNHCR) و برنامه اسکان بشری ملل متحد (UN-Habitat)، در ۴ مارچ، شورای وزیران مسوده این فرمان را مورد بحث قرار داد ولی تا هنوز نهایی نشده است.

۳۷. در ۱۵ می، یوناما گزارش سالانه دوم خود در مورد تلاش های مبارزه با فساد اداری را منتشر کرد. گزارش از دولت به خاطر تطبیق اصلاحات کلیدی در عرصه مبارزه با فساد اداری در سال ۲۰۱۷ و اوایل ۲۰۱۸ ستایش کرد که این اصلاحات شامل راه اندازی استراتژی ملی مبارزه با فساد اداری در اکتوبر ۲۰۱۷، وضع تدابیر قوی تر برای مبارزه با فساد در کود جزای جدید، ازدیاد ظرفیت مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد اداری و تصویب بودجه شفاف ملی می گردد. با وجود این، این گزارش خلای های مهمی را که در چارچوب نهادی مبارزه با فساد اداری وجود دارد، برجسته ساخت و توصیه هائی را برای اصلاحات بیشتر مطرح کرد تا برنامه های مبارزه علیه فساد اداری افغانستان با کنوانسیون ملل متحد برای مبارزه علیه فساد اداری مطابقت بیشتر داشته باشد. دولت در تهیه مسوده قانون مبارزه با فساد اداری پیشرفت هائی داشته است. در ۱ اپریل، پس از یک تاخیر طولانی در پروسه تسوید، رئیس جمهور به وزارت عدلیه دستور داد تا این قانون را نهایی سازد. بتاريخ ۱۴ می، مسوده این قانون، از سوی شورای عالی حاکمیت قانون و مبارزه با فساد اداری در حضور جامعه مدنی و جامعه جهانی مورد بحث قرار گرفت.

۳۸. دولت اقداماتی را در جهت تطبیق کود جزای جدید روی دست گرفت که بتاريخ ۴ فبروری نافذ گردید. طبق معلومات وزارت عدلیه، به تعداد ۵۰۰۰ نسخه این کود چاپ شده که از آن جمله، ۱۲۱۹ نسخه آن به محاکم و دفاتر سارنوالی در سراسر کشور توزیع گردیده است. نسخه های باقی مانده به سایر دفاتر دولتی و شرکای بین المللی توزیع گردید. در پاسخ به تقاضای بلندی که برای نسخه های این قانون وجود داشت، چندین تمویل کننده بین المللی ۱۰۰۰۰ نسخه دیگر را تدارک دیدند تا به دسترس وزارت عدلیه جهت توزیع قرار دهند. در ماه اپریل نمایندگی های تمویل کننده های بین المللی برنامه ریزی برای یک برنامه آموزشی ۲۶ هفته ای را به اتمام رسانیدند که به طور مشترک از سوی ریاست های آموزشی ستره محکمه، دفتر لوی سارنوالی و وزارت عدلیه اجرا خواهد شد. در ماه اپریل، یوناما سروی ای را در مورد تطبیق کود جزای جدید در سطح محلی آغاز کرد. نتایج این سروی و ملاحظات مرتبط به آن با مؤسسات مربوطه و جامعه بین المللی شریک ساخته خواهد شد تا بتواند تلاش ها برای ظرفیت سازی را بیشتر از پیش هدایت نماید.

۳۹. از زمان گزارش قبلی بدینسو، مرکز عدلی و قضایی مبارزه با فساد اداری هفت قضیه دیگر را رسیدگی نموده که به این ترتیب، تعداد قضایای که این مرکز از بدو تاسیس اش در سال ۲۰۱۶ تاکنون مورد رسیدگی قرار داده است، به ۳۴ قضیه به اتهامیت ۱۴۲ نفر می رسد. شمار قضایای که در آن متهمین بطور غیابی محاکمه شده اند، به علت نبود ظرفیت در نهاد های امنیتی برای اجرای جلب های صادر شده از سوی محکمه، همچنان زیاد باقی مانده است.

۴۰. در پاسخ به انتظاری که از سوی رئیس جمهور مبنی بر فعالیت موسسات ملل متحد به عنوان ملل متحد واحد ابراز شد، ملل متحد در افغانستان، تحت رهبری حکومت، بررسی جامعی را از کار خود انجام داده است. در ۱۶ اپریل، رئیس جمهور با نمایندگان نهاد های ملل متحد جلسه گرفت تا روی پیشرفت های صورت گرفته تحت چارچوب "ملل متحد واحد" برای افغانستان بحث کند. در این نشست، در مورد پیشرفت ها در شش عرصه موضوعی تحت این چارچوب به رئیس جمهور معلومات داده شد: تعلیم و تربیه؛ امنیت غذایی، تغذیه و معیشت؛ صحت؛ برگشت و ادغام مجدد؛ حاکمیت قانون؛ و کارهای نورماتیف. سندی که در ان این رویکرد تشریح شده بود نیز ارائه گردید. رئیس جمهور تاکید کرد که کاهش فقر هدف کلیدی دولت را تشکیل می دهد.

۴۱. در جریان ماه های اپریل و می، یوناما، دولت و تمویل کننده ها را در آمادگی ها برای کنفرانس وزرا در مورد افغانستان که قرار است از طرف ملل متحد و افغانستان در ۲۸ نومبر در ژنو مشترکاً میزبانی شود، کمک کرد. یوناما، تمویل کننده ها و دولت مسایل کلیدی را برای اجندای کنفرانس و اقداماتی را که باید از طرف دولت، قبل از تدویر کنفرانس اتخاذ گردد، شناسایی کردند. برای تدوین معلومات تازه در مورد اهدافی که در سند خود کفایی از طریق چارچوب حسابدهی متقابل ذکر شده و در ختم

۲۰۱۸ منقضی می‌گردد، یوناما ورکشاپ مشترکی را با تمویل کننده‌ها و نمایندگان حکومت برگزار کرد تا اهداف موجود را ارزیابی نماید.

۷. مساعدت‌های بشردوستانه و عودت‌کنندگان

۴۲. تا اکنون در سال ۲۰۱۸، به تعداد ۷۵۶۴۳ تن جدیداً از اثر درگیری‌ها بیجا شدند که ۴۰۳۰۱ تن آنان از ۱۵ فبروری الی ۱۵ می بیجا شدند که ۶۵ درصد کاهش در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷ را نشان می‌دهد. میزان بلند بیجائی مشخصاً در ولایت کندز و ولایت فاریاب اتفاق افتید که تعداد بیجا شدگان در ولایات نامبرده بالترتیب بیش از ۱۳۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ تن می‌باشد. اکثر خانواده‌های بیجا شده مجبور به بیجائی مکرر شدند و در حال حاضر هیچ امیدیهی برای بازگشت مصئون و باوقار به محلات مسکونی اصلی شان ندارند. موسسات کمک‌کننده بشردوستانه در جریان مدت گزارشدهی برای ۱۲۱۶۸۴ تن که از اثر درگیری بیجا شده‌اند، مساعدت‌های اولیه را فراهم نمودند.

۴۳. از نظر نیازمندی‌های بشردوستانه و مشخصاً با توجه به افزایش حملات انتحاری در محلات مزدحم ملکی، معالجه مجروحین کماکان یکی از اولویت‌ها باقی مانده است. ولایات دارای نیازمندی شدید به مراقبت‌های صحتی شامل کندهار، کندز، ننگرهار و تخار می‌شود. در جریان مدت گزارشدهی، ۱۵ موسسه فراهم‌کننده خدمات صحتی برای ۴۹۶۸۳۴ تن خدمات مشوره دهی را ارائه کردند که از آن جمله ۵۶ درصد آن را زنان و دختران تشکیل میداد.

۴۴. در اواسط ماه اپریل، وزارت زراعت، مالداري و آبیاری خشکسالی را رسماً اعلان نمود. فصل مهم برای کشت و زرع که از اکتوبر ۲۰۱۷ الی فبروری ۲۰۱۸ را احتوا میکند، شدیداً از تغییرات اقلیمی متاثر شد چنانچه در اکثر مناطق کشور کاهش ۷۰ درصدی باران به مشاهده رسید. کاهش میزان بارندگی عامل اصلی تقلیل قابل پیش‌بینی در تولید گندم بود چنانچه سطح تولیدات گندم در سال ۲۰۱۷ به ۴.۲ میلیون تن متریک میرسید در حالیکه این سطح در سال ۲۰۱۸ به ۳.۵ میلیون تن متریک کاهش یافت. موسسات کمک‌های بشردوستانه تخمین می‌زنند که بیش از ۲ میلیون تن از اثر خشکسالی در دو سوم کشور متاثر خواهند شد و ۱.۴ میلیون تن برای زنده ماندن، به گونه اضطراری به مواد غذایی، آب، خدمات بهداشتی و حفظ الصحه، و مساعدت‌های تغذیه‌نیاز خواهند داشت. مهاجرت بنا بر خشکسالی در بعضی ولایات آغاز شده در حالیکه گزارش‌ها از تهی شدن ذخایر مواد غذایی در ولایات بادغیس و غور حاکی هستند. بیش از نیم میلیون تن مجبور به ترک خانه‌های شان خواهند شد در صورتیکه مواد غذایی و آب به موقع در قریه‌های شان تامین نشود. به اساس ذخایر موجود مساعدت‌های بشردوستانه و منابع قابل دسترس، موسسات بشردوستانه قادر هستند تا تنها ۹۰۰۰۰ تن را برای مدت دو ماه در صورت تخصیص نیم سهمیه مساعدت کنند. در مجموع، موسسات همکار تخمین زده‌اند که برای عرضه خدمات فراگیر به ۱.۴ میلیون تن برای مدت شش ماه، به ۱۳۶ میلیون دالر امریکایی نیاز است که شامل نقل مکان احتمالی به مقصد مهاجرت می‌شود. تقریباً دو سوم مبلغ فوق‌الذکر نیاز است تا تنها نیازمندی‌های غذایی را مرفوع سازد.

۴۵. در مجموع ۲۲۰۱۲۳ شهروند افغان - به شمول عودت‌کنندگان داوطلب، اخراج‌شدگان و مهاجرین - در دوره‌ای گزارشدهی به کشور شان عودت کردند. به اساس گزارش سازمان بین‌المللی مهاجرت (آی او ایم)، از اواسط فبروری تا ۱۵ می، به تعداد ۱۱۴۱۳ تن (۱۱۰۳۵ عودت‌کننده داوطلب و ۳۷۸ اخراج‌شده) از پاکستان و ۲۰۲۶۴۴ تن (۸۴۴۷۸ عودت‌کننده داوطلب و ۱۱۸۱۶۶ اخراج‌شده) از جمهوری اسلامی ایران به کشور برگشتند. دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین برنامه عودت داوطلبانه از پاکستان را به تاریخ ۱ مارچ پس از وقفه زمستانی از سرگرفت و ۵۷۲۲ عودت‌کننده را مساعدت نمود.

افزون بر آن، دفتر کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین در دوره‌ای گزارشده‌ی، زمینه عودت ۳۱۱ مهاجر از جمهوری اسلامی ایران و ۳۳ تن از سایر کشورها را فراهم ساخت.

۴۶. تعداد مجموعی عودت کنندگان از کشور پاکستان ۷۵ درصد کمتر از سال قبل و همسان با تعداد عودت کنندگان در سال ۲۰۱۴ بود که در آن سال کمترین تعداد بازگشت کنندگان ثبت شد. سطح پائین عودت کنندگان در این سال ناشی از وضعیت بهتر [مهاجرین] در پاکستان و فیصله کابینه فدرال پاکستان مبنی بر تمدید مدت اعتبار کارت های ثبت مهاجرت می باشد که اجازه اقامت موقت به ۱.۴ میلیون مهاجر افغان الی ماه جون ۲۰۱۸ را میدهد. مقامات پاکستانی روند صدور کارت برای شهروندان افغان را برای بیش از ۸۷۸۰۰۰ افغان مهاجر غیرقانونی که از آگست ۲۰۱۷ بدینسو خود را ثبت نام کرده اند، آغاز کرده است. این کارت الی ۳۰ جون ۲۰۱۸ دارای اعتبار بوده و دارندگان آن مکلف خواهند بود تا قبل از آمدن به پاکستان، جهت دریافت اسناد قانونی به شمول پاسپورت [افغانستان] و ویزه پاکستان به افغانستان برگردند. در حدود ۴۰۰۰۰۰ افغان به طور غیرقانونی در پاکستان زندگی می کنند و در صورت بدتر شدن شرایط بودوباش، خطر اخراج آنها را تهدید میکند.

۴۷. موانع فراراه دسترسی به کمک های بشردوستانه کماکان وجود دارد چنانچه از ۱۵ فبروری الی ۱۵ می، در مجموع ۷۰ رویداد ملل متحد و شرکای بشردوستانه آن را متاثر نموده است. از ماه جنوری بدینسو، ۱۳ کارمند مدد رسان کشته، ۹ تن مجروح و ۲۱ تن دیگر شان اختطاف شده اند. حملات مسلحانه مستقیم بالای تاسیسات صحتی در مقایسه با سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است. دسترسی به محلات تحت منازعه و مناطق تحت کنترل عناصر ضد دولت که نیاز به مساعدت دارند، کماکان به عنوان یک چالش برای موسسات بشردوستانه کمک رسان باقی مانده است.

۴۸. هفت مورد پولیو طی سال جاری تأیید شد و انتقال ویروس پولیو در حال حاضر در پنج ولسوالی در ولایات کندهار، کونر و ننگرهار محدود می باشد. در دوره‌ای گزارشده‌ی، یک کمپاین محلی و دو کمپاین ملی واکسین پولیو روی دست گرفته شد و هدف آن بالترتیب واکسین ۶ میلیون و ۹.۹ میلیون طفل بود. عدم دسترسی [به اطفال جهت تطبیق واکسین] برخاسته از ممنوعیت واکسین و منازعات به عنوان نگرانی عمده باقی مانده چنانچه تعداد اطفال غیر قابل دسترس از ۶۰۰۰۰ طفل در فبروری به ۱۱۰۰۰۰ طفل در ماه مارچ، ۱۳۰۰۰۰ طفل در ماه اپریل و بیش از نیم میلیون طفل در ماه می افزایش یافته است. تیم های دایمی واکسین مستقر در سرحدات و در اطراف مناطق غیر قابل دسترس و مسیر های بزرگ ترانزیتی ماهانه بیش از ۱.۱ میلیون طفل را واکسین می کنند.

۴۹. موسسه خدمات ماین پاکی ملل متحد فعالیت های خود را در حمایت از پلان ملی افزایش بخشیده و مجدداً روی آگاهی از خطرات ماین تمرکز نموده است. موسسه خدمات ماین پاکی ملل متحد در حمایت از سازمان بین المللی مهاجرت و کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین به آگاهی دادن به عودت کنندگان از خطرات ماین ها ادامه داد چنانچه در ربع نخست سال ۲۰۱۸ به تعداد ۸۴۷۶۹ اعم از مرد، زن و اطفال را تحت پوشش قرار داد. در ربع نخست سال ۲۰۱۸، مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می شود که در گزارش های قبلی به نام "مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری" یاد میشد، بزرگترین عامل کشتار و مجروحیت افراد ملکی ناشی از درگیری های مسلحانه در افغانستان بود. در ربع اول سال ۲۰۱۸، ماین های زمینی (به شمول مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می شود و از سال ۲۰۱۰ بدینسو در افغانستان مورد استفاده قرار میگیرد و قبل از آن در ماین های ضد پرسونل و ضد تانک جاسازی میشد) و بقایای مواد منفجره از دوران جنگ باعث ۲۷۴ مورد تلفات افراد ملکی شد که کاهش ۵۴ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۷ نشان می دهد. در ربع نخست سال ۲۰۱۸، ۸۹ درصد قربانیان بقایای مواد منفجره از دوران اطفال تشکیل میداد که ۸ درصد افزایش را در مقایسه با سال ۲۰۱۷ نشان میدهد.

۵۰. به منظور حمایت از دولت در امر رسیدگی به موانع روزافزون فراراه دسترسی به کمک های بشردوستانه ناشی از موجودیت مواد منفجره تعبیه شده که توسط قربانی فعال می شود، موسسه خدمات ماین پاکي ملل متحد مشترکاً با ریاست هماهنگی امور ماین پاکي رهبری گروه کاری را به عهده گرفت تا طرزالعمل ها و نیازمندی های آموزشی را برای دولت تعریف نموده تا دولت را قادر سازد که مواد منفجره را که توسط طرفین درگیری جاسازی شده، به گونه مصئون پاک سازی کرده و همچنان زمینه را برای دسترسی بیشتر برای فعالان مدنی و بشردوستانه فراهم سازد.

۵۱. الی ۱ می، مبلغ ۱۲۹.۳ میلیون دالر امریکایی برای فعالیت های بشردوستانه در افغانستان تخصیص داده شده که از آن جمله مبلغ ۹۸.۲ میلیون دالر برای فعالیت های شامل پلان رسیدگی بشردوستانه اختصاص داده شده بود. تعداد افرادی که برای دریافت مساعدت در نظر گرفته شده بود، ۲.۸ میلیون تن می باشد.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۵۲. در ماه می، وزارت مبارزه با مواد مخدر با همکاری تخنیکي دفتر مواد مخدر و جرم ملل متحد گزارش اقتصادی-اجتماعی را در مورد کشت خشخاش در سال ۲۰۱۷ در افغانستان به نشر سپرد. گزارش مذکور تحلیل همه جانبه ای از عوامل و پیامد های کشت خشخاش در افغانستان را ارائه می کند. در گزارش اقدامات برای تقویت پایداری در برابر کشت و زرع خشخاش در مناطق روستائی پیشنهاد شده که این اقدامات شامل ترکیبی از برنامه های انکشافی بدیل و حاکمیت قانون جهت کاهش کشت خشخاش می باشد.

۵۳. دولت افغانستان با حمایت شرکای بین المللی در جریان دوره ای گزارشدهی به اجرای عملیات های مبارزه با مواد مخدر ادامه داد. از ۱ می الی ۳۰ اپریل، مقامات تنفیذ قانون افغانستان در مجموع ۶۱۲ عملیات مبارزه با مواد مخدر را روی دست گرفتند که منجر به ضبط ۵۴۱ کیلوگرام هیروئین، ۱۱۵۷ کیلوگرام تریاک، ۳۲ کیلوگرام میتامفیتامین، ۵۶۳۹ کیلوگرام چرس، ۲۳۹۰، ۳-۴ میتایل نیدیکوسی میتامفیتامین (تابلیت کی)، ۱۸۴ کیلوگرام مشتقات کیمیاوی جامد، و ۸۸۳ لیتر مشتقات کیمیاوی مایع گردید. هشت لابراتوار تولید هیروئین نیز از بین برده شد. در مجموع، ۶۸۵ مظنون دستگیر و ۸۶ واسطه نقلیه، ۲۸ میل سلاح، و ۲۱۲ دستگاه تلفون موبایل نیز ضبط گردید. در جریان دوره ای گزارشدهی، یک افسر مبارزه با مواد مخدر افغانستان حین اجرای عملیات مبارزه با مواد مخدر به قتل رسید.

VII. حمایت ماموریت

۵۴. الی تاریخ ۳۰ اپریل، میزان بست های خالی در ماموریت ۱۷ درصد برای کارمندان بین المللی و ۶ درصد برای کارمندان داخلی بود در مقایسه با میزان منظور شده ی بالترتیب ۱۴ درصد و ۷.۵ درصد. تناسب کارمندان زن علی الرغم درنظر گرفتن تدابیر ویژه برای یوناما جهت استخدام و حفظ کارمندان بیشتر داخلی زن، در سطح بسیار پائین قرار داد. الی تاریخ ۳۰ اپریل، فیصدی زنان در هر کتگوری کارمندان قرار ذیل بود: ۳۲ درصد کارمندان بین المللی؛ ۳۸ درصد رضاکاران ملل متحد؛ ۱۱ درصد آفیسران مسلکی داخلی و ۷ درصد کارمندان محلی. از اول فبروری الی ۳۰ اپریل ۲۰۱۸، یوناما ۲۲۴ سفر زمینی و ۱۳ سفر هوایی انجام داده و ۷۳۶ برنامه های آگاهی دهی معکوس نیز برگزار نمود که در جریان آن نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی یوناما دیدن کردند.

VIII. مشاهدات

۵۵. طوریکه در گزارش قبلی گفته شد، یک سلسله حملات بیرحمانه در اوایل سال ۲۰۱۸، مسئله حل و فصل منازعه از طریق گفتگو را دشوار تر و مبرم تر کرد. پیشنهاد حکومت وحدت ملی به طالبان منبى بر گفتگوهای بدون پیش شرط که در دومین نشست کنفرانس کابل مطرح شد، راه سازنده‌ی را هموار ساخت. حمایت قوی جامعه جهانی از این پیشنهاد حکومت که در کنفرانس های کابل و تاشکند ابراز شد انگیزه بیشتری به گفتگوهای صلح داد. اما در نهایت صلح در افغانستان باید توسط افغانها و در میان خود افغانها بوجود آید. در این راستا، از ظهور جنبش های مدنی صلح خواهی که در آن، شهروندان از سراسر افغانستان برای دادخواهی جهت پایان دادن به جنگ دست یکی کرده اند، دلگرم شده ام. من تمام طرف های جنگ را ترغیب می کنم که به ندای صلح خواهی مردم افغانستان که آروزی همیشگی آنان برای صلح تنها از طریق گفتگوهای همه شمول می تواند تحقق یابد، لبیک بگویند.

۵۶. برگزاری یک انتخابات همه شمول و معتبر در حالیکه فیصدی قابل ملاحظه‌ی از جمعیت در بخش های از کشور زندگی می کنند که نا امن است و یا صلاحیت دولت در آنجا محدود است، هنوز هم به عنوان یک چالش اساسی پابرجاست. برگزاری مسالمت آمیز انتخابات در تمام مراحل آن در توانمند ساختن مردم جهت استفاده از حق رای شان در فضای عاری از ترس و نا امنی امر حیاتی به حساب می رود. تلاش های جاری جهت مختل کردن روند انتخابات از طریق شیوه های خشونتبار از جمله تاکتیک هایی چون حمله بالای تاسیسات انتخاباتی، اختطاف کارمندان انتخابات، تهدید و آزار و اذیت اشخاصی که برای رای دهی ثبت نام کرده اند، مایه نگرانی است. من حملات انتحاری بالای مرکز توزیع تذکره تابعیت در کابل بتاريخ ۲۲ اپریل و مرکز ثبت نام رای دهندگان در ولایت خوست بتاريخ ۶ می که در هر کدام از این حملات ده ها فرد ملکی کشته و مجروح شد را محکوم می کنم. جدا از آسیب مستقیمی که این حملات بر مردم وارد کرد، این حملات تعرض به حقوق اساسی رای دهی شهروندان محسوب می شود. تعهد و شجاعتی که مردم افغانستان از خود نشان داده اند و باوجود این گونه تهدید ها هنوز هم خود را برای رای دهی ثبت نام می کنند، مایه دلگرمی است. من از تمام طرف های جنگ می خواهم که به حقوق اساسی مردم افغانستان احترام قایل شوند و زمینه برگزاری انتخابات را فراهم کنند که این کار سزاوار شجاعت مردم افغانستان است.

۵۷. آمادگی ها برای انتخابات کماکان با چالش های عملیاتی مواجه است. روند کند تصمیم گیری و مناظرات طولانی در مورد مسائل انتخابات احتمالاً منجر به تاخیر جدول زمانی برای برگزاری انتخابات پارلمانی و شوراهای ولسوالی شده و در عین حال سبب تخریش اعتماد مردم نسبت به روند انتخابات شود. من نهاد های برگزار کننده انتخابات را تشویق می کنم که پروسه های تصمیم گیری خود را منسجم سازن، تصامیم ضروری را با سرعت اتخاذ کنند و هماهنگی با سایر نهاد ها و جامعه مدنی را در تمام جنبه های آمادگی برای انتخابات بیشتر کنند. انتخابات معتبر و همه شمول، علاوه بر آنکه به افغان ها این امکان را می دهد که نمایندگان خود را برای پارلمان و شوراهای ولسوالی ها انتخاب کنند، می تواند گام مهمی در راستای تحکیم و نهادینه سازی دیموکراسی در افغانستان محسوب شود. به منظور تامین ثبات نهاد های انتخاباتی افغانستان، بسیار مهم است که استقلال نهاد های برگزار کننده انتخابات حفظ و رعایت شود.

۵۸. محیط شکننده سیاسی در افغانستان چالش دیگری را متوجه کشور، نه تنها در حصه برگزاری انتخابات پیشرو، بلکه بطور کلی، در زمینه حکومتداری و مصالحه، کرده است. برای برگزاری انتخابات معتبر و پیشبرد روند صلح، نیاز بسیار مبرم به اراده و وحدت سیاسی احساس می شود. پیشرفت ها در این عرصه در هموار ساختن راه برای اصلاحاتی که به آن ضرورت عاجل احساس می شود، کمک می کند. من از تمام فعالین سیاسی افغان می خواهم که هدف مشترکی را دنبال کنند و یکجا برای موفقیت این پروسه های ضروری تلاش کنند.

۵۹. جنگ کماکان تلفات غیرقابل قبولی را به شهروندان افغانستان وارد می کند. من از افزایش روز افزون استفاده بدون تفکیک از حملات انتحاری با استفاده از مواد انفجاری تعبیه علیه شهروندان توسط عناصر مخالف دولت عمیقاً نگران هستم. این گونه حملات فعلاً به عامل اصلی تلفات مردمان ملکی مبدل شده است و از مجموع تلفات ملکی بدست تمام طرف های درگیر در جنگ های زمینی در ربع اول سال ۲۰۱۸ پیشی گرفته است. با نگرانی بیان می کنم که شمار تلفات ملکی ناشی از حملات عناصر مخالف دولت که در آن افراد ملکی عمداً مورد هدف قرار گرفتند نسبت به ربع اول سال ۲۰۱۷ بیشتر از دو برابر افزایش یافته است و از عناصر مخالف دولت می خواهم که استفاده بدون تفکیک از حملات انتحاری را فوراً متوقف سازند. مثل روال نگران کننده ی که در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ مشاهده شد، عناصر مخالف دولت به انجام حملات مستقیم علیه اقلیت شیعه ادامه داده و ۱۵۴ مورد تلفات ملکی را سبب شدند که تقریباً تمام این تلفات ناشی از حملات انتحاری و پیچیده بود که مسئولیت آن را شاخه ولایت خراسان دولت اسلامی عراق و شام به عهده گرفت. ضمن یادآوری از مکلفیت تمام طرف های درگیر طبق قانون حقوق بشر و قانون بشردوستانه بین المللی مبنی بر اجتناب از وارد کردن تلفات بر مردمان ملکی، از عناصر مخالف دولت می خواهم که این گونه حملات ظالمانه علیه اهداف ملکی را متوقف کنند.

۶۰. محافظت از زنان در برابر خشونت و پاسخگو قرار دادن عاملین خشونت علیه زنان برای تامین مشارکت با مفهوم زنان در پروسه های اجتماعی-اقتصادی، سیاسی، صلح و امنیت لازمی می باشد. حکومت و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان بطور منظم از تطبیق قوانین داخلی در مورد جرایم خشونت علیه زنان نظارت می کنند. من خواهان تطبیق کامل استراتژی و پلان عمل ملی محو خشونت علیه زنان و نیز نهایی شدن گزارش دوره ای سوم حکومت به کمیته محو تبعیض علیه زنان می باشم که همه ی اینها تعهد حکومت نسبت به محافظت از حقوق و زندگی تمام زنان را نشان خواهد داد.

۶۱. با پیوستن به پروتوکول اختیاری به کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات های ظالمانه، غیر انسانی و اهانت آمیز، حکومت به یکی از تعهدات داوطلبانه خود که در حمایت از نامزدی اش به عضویت شورای حقوق بشر داده بود، عمل می کند. سازمان ملل متحد آماده است که کمک های تخنیکی لازم را در ایجاد یک مکانیزم ملی جلوگیری از شکنجه مطابق به تعهدات حکومت طبق کنوانسیون منع شکنجه فراهم کند. به تعقیب انصراف حکومت افغانستان از ملاحظات خود در کنوانسیون منع شکنجه، افغانستان اینک صلاحیت کمیته منع شکنجه در مورد انجام تحقیقات محرم در خصوص اتهامات استفاده سیستماتیک از شکنجه در قلمرو اش را به رسمیت می شناسد. سازمان ملل متحد به همکاری های خود با افغانستان در تلاش هایش جهت از بین بردن استفاده از شکنجه در محلات سلب آزادی تحت اداره دولت ادامه خواهد داد.

۶۲. افزایش استخدام و استفاده از اطفال توسط طرف های جنگ، که سه برابر نسبت به دوره قبلی گزارشدهی افزایش یافته است، مایه نگرانی عمیق است. از اینکه استخدام و استفاده از اطفال در جریان درگیری های مسلحانه یکی از شش تخلف جدی مشخص شده از سوی شورای امنیت می باشد، من از تمام طرف های منازعه می طلبم که استفاده و استخدام اطفال را فوراً متوقف کنند و دولت را ترغیب می کنم که تدابیر لازم را به منظور وضع مکانیزم های ارجاعی و احیای مجدد قربانیان اتخاذ کند.

۶۳. دولت افغانستان به تطبیق اصلاحات مهم ادامه داده است. تصویب قانون دسترسی به اطلاعات که حاوی تدابیر محافظتی برای افشاء کنندگان است، گام مثبتی در راستای ترویج حکومتداری پاسخگو محسوب می شود. چنانچه حکومت استراتژی مبارزه علیه فساد اداری خود را تطبیق می کند، رابطه دوامدار و سازنده با نهاد های محلی، جامعه مدنی و همکاران بین المللی همچنان حیاتی باقی خواهد ماند زیرا فساد در افغانستان مستلزم تلاش های پایدار و متمرکز از سوی تمام اشخاص و نهاد های ذیدخل می باشد. طبق پیشنهادات مطرح شده در گزارش یوناما در مورد فساد اداری، من حکومت را ترغیب می کنم

که اقدامات بیشتری را برای نهادینه ساختن اصلاحات لازم در عرصه مبارزه با فساد اداری در مطابقت با رهنمود تطبیق کنوانسیون ملل متحد برای مبارزه با فساد اداری اتخاذ کند.

۶۴. من از خشکسالی دوامدار در افغانستان که وضعیت بشری را در این کشور بدتر کرده است، عمیقاً نگران هستم. میزان پائین بارندگی که در طول فصل کشت و کار ادامه یافت فعلاً بقای بیشتر از ۲ میلیون انسان را که معیشت آنان وابسته به محصولات زراعتی شان است، تهدید می کند. مهاجرت ها به سبب خشک سالی همین اکنون گزارش داده شده است و بیشتر از نیم میلیون نفر ممکن است در صورت نرسیدن به موقع آب و غذا به قریه جات محل سکونت شان، آواره شوند. در حالیکه همکاران امور بشری کمک های خود را به بیشتر از ۱.۴ میلیون فرد آسیب پذیر افزایش داده اند، من از تمویل کنندگان تقاضا می کنم که به درخواست فوری ملل متحد برای کمک ۱۳۷ میلیون دالر دیگر جهت تامین نیاز های اساسی جمعیت متاثر از خشکسالی پاسخ بگویند.

۶۵. ملل متحد متعهد به حفظ روابط قوی و دوامدار خود با دولت و مردم افغانستان است. چارچوب ملل متحد واحد که از سوی سیستم ملل متحد در افغانستان تهیه شده است، کار این سازمان را با اولویت های حکومت بیشتر از قبل هماهنگ می سازد ضمن اینکه اهداف جهانی ملل متحد در آن مد نظر گرفته شده است. من از تعهد قوی موسسات، صندوق های وجهی و برنامه های ملل متحد نسبت به ادامه همکاری های نزدیک شان با نهاد های محلی جهت بهبود کیفیت عرضه خدمات به تمام افغانها تقدیر می کنم.

۶۶. من از تمام کارمندان سازمان ملل متحد در افغانستان و نماینده ویژه خود، تادامیچی یاماموتو، سپاسگذارم که با خلوص نیت کامل به کار شان در امر تحقق تعهدات ما در راستای حمایت از مردم افغانستان در چنین شرایط چالش برانگیز ادامه می دهند.